

Az arcképfestők és -rajzolók mindig nehéz helyzetben voltak, hiszen modelljeik önmagukról alkotott képe nem volt azonos a megfigyelő által rögzítettel. De az is elgondolkoztató, hogy néha az ugyanazon személyről készített arcképek milyen eltérő testi és lelki vonásokat mutatnak. A karikatúra rajzolójának különösképpen óvatos eljárásra van szüksége, hogy az eltúlzott jellegzetességek ne kelthessenek visszatetszést az ábrázoltban, hacsak nem eleve az a rajzoló szándéka. A századelő igen termékeny újságrajzolója, illusztrátora volt Major Henrik. Sikeres karikatúráit több ízben is kötetbe szerkesztette, ilyen volt a Komédiások, majd a Panoptikum című albuma. Ez utóbbiban a kortárs magyar irodalom jeleseit örökítette meg az utókor számára, és minden arckép modellje pár soros, néhány szavas kommentárral egészítette ki azt. A rajzoló tollát a karakterérzéken túl a szeretet is vezette, melyet valamennyi „áldozata” felismert és értékelt. Major Henrik, művésznéven Sicu, a húszas években emigrált, évekig dolgozott párizsi, londoni és amszterdami lapoknak, ugyanolyan szorgalommal és sikerrel, mint idehaza. Ezerkilencszázhuszonhatban Amerikába ment, és Hollywoodban, majd New Yorkban folytatta tevékenységét 1948. szeptember 21-én bekövetkezett haláláig. Találó, gyors rajzokon kívül mint arcképfestő is dolgozott, portrét festett többek között Chaplinről, de karikatúraszobrokat is mintázott. Krúdy Gyulát az albumán kívül több rajzban is megörökítette – ezek egyikét mutatjuk be –, s novelláit, tárcáit is számos illusztrációval egészítette ki.